

Nr 102.

Av herr **Eriksson** i Stockholm, om höjt anslag för nattlig bevakning vid Nationalmuseum.

Under punkt 17 i statsverkspropositionens 8:e huvudtitel hemställer Kungl. Maj:t att ordinarie anslaget för Nationalmuseum måtte ökas med 1.700 kronor.

Av detta belopp erfordras 1,400 kronor för beredandet av löneförhöjning åt nattbevakningspersonalen, medan 300 kronor erfordras för beredandet av semester- samt sjukersättning åt samma befattningshavare.

Av motiveringen för anslagsökningen framgår att förslaget föranletts av, att ifrågavarande befattningshavare genom ändrade grunder för dyrtidstilläggens beräkning sedan den 1 november 1929 fått vidkännas en reducering av dessa utöver vad som föranletts av 'levnadskostnadsindex' fall. Då Nationalmuseum tillhör de lönereglerade statsinstitutionerna utgår dyrtidstillägg till dess befattningshavare enligt det lägre procenttal, som gäller för dessa. Då emellertid nattbevakningspersonalen icke i likhet med museets övriga personal erhöll lönereglering från och med 1922 års ingång, har museet till denna personal utanordnat dyrtidstillägg enligt de för dem tidigare gällande grunderna. På grund av bestämmelserna i vederbörande kungörelse, vid vars utarbetande man tydligen icke tänkt sig möjligheten av lönereglerade verk med delvis icke lönereglerad personal, ha efter anmärkning från riksräkenskapsverkets sida dyrtidstilläggen till nattvakterna utanordnats enligt de för reglerade verk gällande ofördelaktigare grunderna.

Då lönerna till Nationalmusei nattvakter äro synnerligen låga, drabbar den försämring som förekommit dessa befattningshavare synnerligen hårt. Enär Kungl. Maj:ts förslag om reglering av lönerna upp till deras tidigare nivå icke avses träda i kraft förrän från och med nästkommande budgetårs ingång, blir härav en följd att nattvakterna få under en tidrymd av 1 år och 8 månader vidkännas en för dem kännbar reducering av lönerna.

Ett retroaktivt tilläppande från och med den 1 november 1929 av det förslag till löneförhöjning, som av Kungl. Maj:t framlagts, skulle medföra en kostnad av 2.333 kronor.

Förhållandena i föreliggande fall synas mig så egenartade att de motivera särskild behandling och beslut. Det torde icke kunna anses vara med billighet överensstämmande, att avlöningen till en grupp anställda genom en ny tillämpning av dyrtidstilläggsbestämmelserna sänkes under den nivå som synes varit avsedd. Kungl. Maj:ts nu föreliggande förslag om höjning från och

med nästa budgetårs början av de utgående arvoden så att därmed täckes den minskning i den totala avlöningen, som uppstått genom minskningen av dyrtidstillägget, synes mig utgöra ett bevis på att någon lönesänkning ej varit vare sig ifrågasatt eller berättigad. Det synes mig därför befogat att riksdagen genom höjning av det nu ifrågavarande anslaget för nästkommande budgetår bereder möjlighet till en gottgörelse åt de av frågan berörda personerna, motsvarande den sänkning som sättet för beräkningen av dyrtidstillägget för dem medfört. För att ett beslut i denna riktning ej skall medföra prejudikat för framtiden, synes det vara lämpligast, att anslagsbeloppet under denna punkt höjes med det för ändamålet behöfliga beloppet och att vederbörande myndighet bemyndigas att till de av frågan berörda personerna utbetala en personlig gratifikation motsvarande den löneminskning från den 1 november 1929, som de på grund av dyrtidstilläggets beräknande fått vidkännas.

Med hänvisning till vad jag anfört hemställer jag,

att riksdagen må öka den av Kungl. Maj:t i den ordinarie staten för Nationalmuseum upptagna anslagsposten: nattlig bevakning kronor 11,300:—
 med » 2,333:—
 samt förty höja det ordinarie förslagsanslaget till nationalmuseum till kronor 158,233:—.

Stockholm den 22 januari 1931.

Ernst Eriksson.